

ни те: молісв оўбой да мене, много помага твоѧ
 та молитва на благаго Христы: така думалъ и ле-
 жалъ на землѧ та, и не смеалъ да си вдигнє глава
 та да поглѣди на горѣкъ, и чѣлъ владычица, дѣка
 говори на Христы: сине, сладчайшій, помилуй за
 мбѧ любовь тоба грѣшникъ, защо ми се моли со
 слѣзинъ, и си кѣдъва грѣховѣ тѣ, а Христосъ ѿго-
 ворилъ: не ми досаждай за негѡ ѿ майко; защо
 не є достойнъ, да мѹ простиши. Она пакъ рекла:
 помни и поднай чадо моѧ матерни любовь. И как-
 вѣ сѧмъ тѣ воздойла съ толкова прилежаніе, про-
 сти мѹ проче на тоба грѣшникъ. Право ѿ мати,
 не можемъ да тѣ не послушамъ, бѣаке толкова да-
 говоришъ поправда. Она рекла: нещемъ да го сѹ-
 диши по твоѧ правина, ами по твоѧ та много го-
 лѣма милость, защо мѣ сїчки тѣ выкати мати
 съсъ сѣрдце многомилостиво. Рекла Христосъ: да
 не ти є тѣжко: защо тѣ не послушувамъ, и ты по-
 мысли, защо и ѿз сѧмъ се молилъ на моего отца,
 да ме не распнати на крестъ, и отецъ мой не ме
 послуша. Кога видѣла владычица благодѣянаѧ
 за много грѣховѣ не мѹ се дава милость. Божіѧ.
 Тогиа преклонила колѣна и всесвященный вѣрхъ,
 то єсть, глава, да мѹ се поклони, съ тоба оумо-
 лила на милость, кога ѿвидѣлъ Іисусъ че мѹ се
 поклони, не ѿштави, ами и рекла: така пишевъ
 законатъ, сѣкой да почита вати си и майка си: за
 тоба и ѿз ти пріимамъ моленіе то: проче, да
 мѹ се прошени грѣховѣ тѣ, и да се оувѣри: нека
 дойде да ми цѣлъва раны тѣ мои,. Тоба като чѣлъ
 вѣйно, станалъ съ радость, и дошелъ при Христы,
 и мѹ цѣлъвалъ раны тѣ. Съ чѣдо голѣмо! защо,
 коѧто рана цѣлъвалъ, рана та ѿ драивала: и та-
 ка єдна по єдна сїчки тѣ раны ѿ дракали, и ис-
 цѣлѣли, тогава поднай, защо мѹ се простили
 грѣховѣ тѣ, и благодарилъ Бога и пресватаго Бого-